

Nezaprodám duši svou

Spirituál kvintet

Po světě chodím blátem, prachem, kamením.
Mohla bych líp se mít, to dávno vím.
Občas jen kývnout, s proudem plout,
byla bych dávno, dávno za vodou.
Já ale mám svou čest a nezaprodám duši svou.

Po světě bloudím křížem krážem, jak se dá.
(křížem krážem, křížem krážem)
Nevidím cíl(cíl) a (čas) už dávno (dávno nehlídám)
(dávno nehlídám, dávno nehlídám)

Pořád mi chybí (klidný kout)
klidný kout (chybí klidný kout)
v kterém bych mohla(chybí klidný kout)
mohla, mohla spočinout.(chybí klidný kout)
Kde ho mám vzít (vzít) kam (jít)
a nezaprodát (nedat duši) duši svou
(nedat duši svou)

Každý sám (každý sám)
na vlastní pěst(na vlastní pěst)
náplast hledá na bolest (hledá na bolest)
Nemusím lítat, lítat oblohou,
stačí když stojím na nohou.

Někdy hůř (někdy bude hůř) a někdy líp.
Však nemám zač se stydět,
vždyť i v tom blátě co se brodím,
každá šlápota je vidět.
Já ale mám (mám) svou čest
a nezaprodám duši svou
(nedám duši svou)

//Často krát mívám sen,
že někdo bydlí v těle mém.
A když už ztrácím víru svou,
tak že mě drží, drží nad vodou.
Někdy se zdá, že snad,
že někdo tiše šeptá,
ale je noc a tma
a já se bojím zeptat
kdo vlastně si, co chceš
a proč konejšíš duši mou,
zrovna duši mou.//

Po světě chodím blátem, prachem, kamením.
Však budu líp se mít, to já už vím.
Nemusím kývat, nemusím plout,
stejně budu, budu jednou za vodou.

Teď prostě (vím, co chci a komu svěřím) duši svou.